

Henryk Gaertner

"Pisarze spod znaku Eskulapa : pro memoria", pod redakcją Macieja Andrzeja Zarębskiego, Łódź 2015 : [recenzja]

Acta Medicorum Polonorum 5/1, 139

2015

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wyimki treści i wypowiedzi przyjaciół Profesora. Książkę należy polecić wszystkim czytelnikom, zwłaszcza związanym zawodowo z medycyną.

Henryk Gaertner – Kraków

Pisarze spod znaku Eskulapa. Pro memoria, Unia Polskich Pisarzy Lekarzy Łódź 2015, s. 87, ISBN 83-85887-53-9

Redaktorem książeczki, wydanej jako 330 pozycja Biblioteki Świętokrzyskiej Świętokrzyskiego Towarzystwa Regionalnego, jest Maciej Andrzej Zarębski. Celem wydania jest upamiętnienie 30 rocznicy powstania Unii Polskich Pisarzy Lekarzy (uprzednio Medyków).

Zbiór artykułów dotyczy 27 nieżyjących już członków Unii (w tym dwu farmaceutów). Poszczególne teksty podają dane życia, pracy, działalności literackiej i innej artystycznej, społecznej i hobby. Niektóre przytaczają przykłady twórczości zmarłych członków albo dedykowane im fragmenty prozy lub poezji żyjących kolegów. Większość biogramów stanowią opracowania redakcyjne, autorami pozostałych są głównie: Marek Zarębski, Marek Pawlikowski (aktualny prezes Unii), Waldemar Hładki i Zbigniew Kostrzewa. Niektóre wykorzystują materiały opublikowane wcześniej lub dostarczone, m.in. przez Barbarę Szeffer-Marcinkowską. Należy ona do autorów wspomnień o kolegach obok Bożeny Klejny, Waldemara Hładkiego, Kazimierzy Lissy-Kalafarskiej, Aldony Kraus i Lidii Ziurkowskiej-Kalafarskiej. Wszystkie biogramy są zaopatrzone w wizerunki opisywanych osób. Biogramy różnią się rozmiarami, czasem niezależnie od wagi medycznych i literackich zasług, a często wskutek skąpych danych o zmarłych. Zwraca uwagę częstość zawodu lekarskiego w rodzinach większości omawianych piszących lekarzy.

Lektura zbioru wzbudziła we mnie żywe wspomnienia. Przed laty zostałem wpierw z poręki Georgesu Duhamela i Paula Cazina członkiem francuskiej i światowej Unii, a później współzałożycielem polskiej. Miałem zaszczyt poznania jej wybitnych członków, a bliskiej współpracy z innymi (Julian Aleksandrowicz, Józef Bogusz, Romuald Gutt, Stanisław Sterkowicz, Adam Maciejasz, Wadiusz Kiesz – mój przyjaciel i doktorant). Mimo wieku nadal blisko współpracuję z Unią i jej członkami.

Mam następujące uwagi: w razie reedycji warto dołączyć krótką historię Unii, listę założycieli, obecnych członków, zweryfikować i uzupełnić listę nieuwzględnionymi zmarłymi członkami. Dodać w niej m.in. Józefa Bogusza, Jadwigę Miklaszewską, Stanisława Grochmala, poprawić nazwiska Laskownicki (s. 87) i Gaertner (s. 31). Poprawić też datę 17. na 18. I. (s. 49) i Scholarship na Scholarship (s. 40). Oczekujemy zapowiedzianego wydania biogramów dalszych zmarłych pisarzy lekarzy.

Zainteresowania sztuką, zwłaszcza literaturą – prozą i poezją, są u lekarzy dość częste i owocują ciekawymi utworami. Warto im poświęcić należyłą uwagę. Stąd zalecenie lektury obecnej książki osobom zainteresowanym medycyną i literaturą.

Henryk Gaertner – Kraków